

Irina, Katujen Kuningatar

Hn sinuun katsoo Ipi karvaiden kyynelten,
tuntematta tuskaa loppuaan odottaen,
oot toivo viimeinen hn sinuun ripustautuu,
luona baari tiskin uskoutuu,
Tunnet hnet jo vuosien takaa,
ja muistot katkerat mieleesi palaa,
kuljit hnen luonaan rakkautta etsien,
kunnes uusi aika nosti sut veneeseen,

Hn oli katujen kuningatar vuonna seitkytseitsemn,
jolloin katuja kuljit yhn pimen,
Hn oli kuningatar srkyneiden sydnten,
Jokainen hnet tunsi hneen luottaen

Katsot hnen kalpeita kasvojaan,
ei aika ole nuollut haavojaan,
kuin varjo entisest hn siin istuu,
viinilasin pintaan katse uppoutuu,

Hn oli katujen kuningatar vuonna seitkytseitsemn,
jolloin katuja kuljit yhn pimen,
Hn oli kuningatar srkyneiden sydnten,
jokainen hnet tunsi hneen luottaen,
Katujen kuningatar vuonna seitkytseitsemn,
joilloin katuja kuljit yhn pimen,
hn oli kuningatar srkyneiden sydnten,
jokainen hnet tunsi hneen luottaen